

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

DUBEN 2006

Expedice Polana

Letošní jarní prázdniny strávené na Polaně byly moc zajímavé a pro někoho i dost drsné.

Začalo to už konzultací s Jirkou Homolkou a debatou, jestli jet na Kusalíno nebo na Polanu. Vzhledem k věku členů expedice a náročnosti cesty nám bylo doporučeno Kusalíno. Celou cestu vlakem jsme se rozmýšleli, kam se nakonec vydáme. Konečné slovo padlo až ve Vsetíně, když se mělo nastupovat do vlaku směr Velké Karlovice. Okamžitě jsme měli jasno a jen tak tak jsme se do motoráčku namačkali. Polana vyhrála.

Kdo cestu zná, ví, že rozumně schůdný úsek je až k poslední chatě. Pak to začalo. Sněhu po pás. Ondra s Lukášem vyrazili srdnatě vpřed proslapávat cestu ostatním. Já jsem byl vzadu s posledními a spolu s Jiřinou, který už v té chvíli nesl jeden batoh navíc, jsme je morálně povzbuzovali. Doufal jsem, že Ondra uvidím až na chatě nebo až se nám bude vracet na pomoc. Bohužel, již za chvíli jsem zaslechl jeho hlas takže jsem si uvědomil, jak daleko nám ještě zbývá k cíli. Nastalo střídání na předním postu, a tak jsem si i já doopravdy vyzkoušel hloubku sněhu. Chata byla sice sto metrů před námi, ale poslední úsek se zdál nekonečný. „Tak blízko, a přece tak daleko,“ prohlásil Ondra, který byl opět v čele. S vypětím všech sil jsme k cíli dorazili.

Vůdci expedice se zcela znečitlivělyma nohama se ještě rozehrávali u kamen, zatímco ostatní již sršeli elánem.

Do éteru jsme rozesílali zprávy o našem úspěšném, přímo olympijském výstupu. Olympijském proto, že téma našeho zimního tábora byly olympijské hry.

Během konání tohoto sportovního svátku si děti vyzkoušely biatlon bez lyží, místo z pušky se střílelo sněhovou koulí, krasobruslení (sportovní dvojice – kluk – kluk) a spoustu dalších méně či více obvyklých zimních sportů. Medaile si odnesli všichni, pokud je nesnĚdli, mají je dodnes.

Další velkou zkouškou naší odolnosti bylo rozbité čerpadlo. Dva dny jsme brali vodu ze studny, ale pak kvůli zmrzlé půdě došla i tam. Nezbylo nám, než vařit ze sněhu.

Naštěstí ho všude bylo dost a dost. Museli jsme si ovšem dát pozor, abychom nevařili ze sněhu označeného Odiem, naším velmi dobře hlídajícím psem. O jeho starostlivosti o „své“ území a lidi se předsvědčil i Jirka Homolka, který za námi musel kvůli opravě čerpadla opakovaně přijít. Voda začala téct až v pátek odpoledne, a tak se někteří z dobrovolníků, moc jich ale nebylo, stihli vykoupat. Během pobytu jsme také odklízeli sněh ze střech, bylo ho tam víc než metr a půl, také dlouhá cesta k záchodům nám dala zabrat.

Domů jsme všichni odjížděli s pocitem, že týden na Polaně byl moc krátký. Těšíme se tedy na expedici Polana 2007.

Jára Lepšík,
TOM Bobří Ůštěk

OBSAH

duben 2006

Ilustrační foto: Jana Studená

- str. 4 Představuje se Pohoda, Luděk Červenka, Pohodáři, Praha
Doba ledová, Michal Čížek
TOM Svišti, Králův Dvůr
- str. 5 O jednom výročí, Jaroslav Kubeš, TOM Plamen, V. Bystřice
Tourism Expo 2006, Martin Bukovský, TOM Tuří, Olomouc
- str. 6 Cykloturistický oddíl TOM
Račáci, Jana Studená
Oddíl TOM Lysáci z Malenovic,
Jan a Monika Žídkovi
- str. 7 Jachři z Rozmarýnku,
Martina Mrázková-Žížala
Tuláci a Zimní oheň,
Jana Dvořáčková, Ostrava
- str. 8 Zimní Robinzonáda, Tomek Hurt
Festival Harryho Moučky, P. Gade
- str. 9 Jak jsme si hráli a vyhráli,
Vratislav Florian, Roudnice n. L.
- str. 10 Cimrman by se divil, Renata Vaňková, TOM Chippewa
- str. 11 Zálesácké vaření, Jana Kvízová
TOM Dakoti, Otta Müller
- str. 12 Lyžařský seminář, Jiří Homolka,
Setkání v senátu, T. Novotný
- str. 13 25. ročník srazu TOM,
Miloš Toman, Ústí nad Labem
Letní táborové školy 2006
- str. 14 Sněm Asociace TOM ve
Svitavách, Tomáš Novotný
- str. 16 Výstroj, výzbroj, Petr Ďoubalík
- str. 18 Týpí jako domov,
Josef Porsch - Ablákela
- str. 19 Internet ve službách tomíků,
Matěj Chour, Brandýs n. L.
- str. 20 Četli jsme za vás, J. Chour
- str. 21 Zprávy z ústředí
- str. 22 Ohlasy
- str. 23 Kaleidoskop

V pátek 3. února dvorní řidič tomíků Jirka Holub zapíná vaříč a roztáčí kola autobusu. 9. sněm Asociace TOM je na dohled. Sněmovním městem jsou Svitavy – prý město průmyslu. Pod podloubím historického náměstí jsme si nestačili všimnout. Důvěrně známá krajina kolem města. Jezdíme sem s oddílem v době jarních prázdnin na běžky.

Fajn program – propracovaná organizace, lidi na svém místě. Jeden oddíl? Klobouk dolů. Víím, o čem mluvím. Pořádali jsme sněm minulý. Dost starostí, a to se v Ostravě počítají oddíly tomíků na desítky. Jen prezence byla dobrodružná. Dva seznamy. Na jednom jsem, na druhém ne. Jiní to mají opačně. Sem tam je někdo na obou.

Jednání pěkně odsejpá. Zní zdravotní delegací. Jen němčina zazní až na samý závěr. Propočítáváme čísla u zahraničních aktivit. Nezapomnělo se na některé? Taký sbírka hořců ve stříbře se utěšeně rozrůstá. Krátký film Chalupáři z dílny Zlatých šípů pobavil. Večerní raut je korunován sýrovými kuličkami obalenými v kokosu. Tancování o půlnoci a v pohorkách je pěkná dřina. A aby nedošlo k mýlce, máme my ze severovýchodu slušivé odznaky, kde stojí jasně černé na žlutém „Jsem vedoucí tomíků z Moravskoslezského kraje“.

V neděli procházíme městem. Jiná skupina sportuje. Vidíme muzeum. Procházíme expozicí praček, duchovní rozměr podpoří sbírka Betlémů a fantazii rozvíří informace o svitavském rodákovi Oskaru Schindlerovi. Bohatý hýřil jasně stranící nacistům, zachránil za války více než tisíc židů. Dostal vyznamenání „Spravedlivý mezi národy“. Poseděli jsme také v krásném sále městské knihovny. Ještě chvilku a čas sněmu vyprší.

Sněm tomíků ve Svitavách = pohoda, společenská událost. Sjeli se známí z akcí, srazů, závodů. Vždy je možno se pochlubit vlastní úspěšnou akcí, pozvat přátele na akce budoucí. Na sněmu se nepřelo o stanovy, funkce, dotace. A ani při zprávě revizní komise nemrazilo. Prostě pohoda.

Lída Nováčková
TOM Stopaři, Ostrava - Poruba

DOBA LEDOVÁ

O třetím lednovém víkendu ve dnech od 20. do 22. se náš oddíl zúčastnil akce Zimní hrátky. Ta se uskutečnila na základně v Mrtníku u Komárova. Celou akci zastřešoval mikroregion Berounka a organizovali Ferdíci z Komárova. Musím říci, že organizace byla bezchybná, počínaje páteční poutavou scénkou, která nastínila téma celých hrátek, přes báječně vyvedené sobotní putování na jih a konče nedělním téměř svátečním obědem, byla svíčková s houskovým knedlíkem.

Základna v Mrtníku zajistila, i přes mrazivé počasí, teplé zázemí pro téměř 60 účastníků. Využita byla i její výhodná poloha na okraji rozlehlých lesů jinického újezdu a v blízkosti vodní nádrže Záskalák. To umožnilo putování na celou sobotu, zpestřené několika zastávkami s různými úkoly, jako například doprava raněného na saních, poznávací stop zvěře, topoznačky a další. Stejně jako páteční večer i ten sobotní vyplnily dovednostní hry, které v neděli dopoledne zakončily celé klání. Za splnění úkolů jsme byli odměňováni ledovými slzami, které se v neděli proměnily ve sladké dobroty. Snad jen ještě uvedu, že hrátek se zúčastnili kromě našeho oddílu také Bobři z Berouna, Ferdíci z Komárova, Chrobáci z Černošic, Šlápota z Oseku a Vlaštovka z Hořovic.

*Michal Čížek,
TOM Svišti,
Králov Dvůr*

Ve dnech 17.-19. února 2006 uskutečnil oddíl TOM Kotvice Vodňany v okolí Českých Žlebů výpravu na běžkách. Zprávu i snímek účastníků zaslal

Jožka Kadubec.

PŘEDSTAVUJE SE POHODA

Pod značkou Pohoda najdete partu lidiček, kteří jsou z různých končin republiky, chodí do práce, vodí děti do školky, staví domečky a hlavně pořádají akce pro mladé tomíky, jak registrované, tak i pro ty, kteří ještě nevědí, co je dobré.

Jako komunikační port je zde internet, který nás spojuje hlasem, obrazem i textem. Taková porada je pak velmi jednoduchá a efektivní. V průběhu roku 2005 jsme přestěhovali své sídlo z Prahy na venkov nedaleko Kralup. Naše sídlo se jmenuje hrad Mlhov. Proč právě hrad?

To se snažíme vysvětlit na našich stránkách: www.pohoda.cz. Také má svoji historii. Naše oddílové stránky doznávají velkých změn. Po nocích se doplňují o minulost a určitou interaktivitu. Hleďte v rubrice CRAZY TEE-NAGERS.

Náš název oddílu má také své opodstatnění. Děláme vše pro to, aby ta skutečná pohoda byla vždy a stále. Ať je to letní tábor nebo víkendovka. V době, kdy probíhala hrubá rekonstrukce našeho sídla a seděli jsme na prknech nebo na různém stavebním materiálu, i v této době jsme zajistili internetový provoz a řídili akce. Do toho všeho se nám narodila dvojčata. Říkáme jim puštíkové. Mají k hradu tedy dost blízko.

Jako každý kolektiv, i my jsme za ty roky, tedy od roku 1986, prodělali pár změn, ale věříme, že naše pevné kotvy zůstanou při Asociaci TOM. Podpora, pochopení a zázemí. To je to, co jsme potřebovali.

Náš program je jednoduchý. Ozdravný pobyt dětí na čerstvém vzduchu

doplňný turistikou, zálesáctvím, tábornickou dovedností a hlavně zábavou a překvapením. Řídíme se stanovami, táborovým řádem, předpisy a zdravým rozumem. Akce naší Pohody jsou postaveny na dobrém programu a na jídle. Úspěch se dostavil a naše členská základna se rozrůstá o registrované děti. Hurá!

Naším cílem je v budoucnu spoluplastnit nějakou základnu nebo klubovnu. Zatím žijeme ve virtuálním světě a hostujeme, kde se dá. V létě nás najdete na skautském tábořišti Chvalově, nedaleko Záběří u Blatné, na podzim třeba u pacovských tomíků.

*Luděk Červenka
TOM Pohodáři,
Praha*

O jednom výročí

Často čtu v Tomíkovi o oddílových jubileích k 10., 15., 20. víceletým výročím činnosti TOM. Všem těmto oddílům trochu závidím, neboť mají mnoho dalších výročí ještě před sebou.

Můj oddíl dosáhl v minulém roce padesáti let svého trvání. I když jsem velký optimista, je jisté, že můj věk mně další oddílová jubilea už slavit nedovolí. Proto jsem se snažil připravit se svými spolupracovníky akce k 50. výročí založení oddílu co nejlépe.

Začínaly Týdnem otevřených dveří v naší turistické základně „Mraveniště“. Ve všech 15 místnostech areálu základny byla připravena rozsáhlá výstavka kronik, fotografií a památek z dlouholeté činnosti. Navštívilo ji mnoho hostů, přátel a známých. Jeden den tam proběhlo i setkání bývalých členů oddílu. Dnes už jsou dospělí, mnozí i dědečkové a babičky, při prohlídce starých kronik si rádi zavzpomínali na mladá léta prožitá v oddíle. Oddílem prošlo více než 500 dětí. V největší slávě jsme měli v činnosti 6 TOM: Šipku, Střelku, Stezku, Severku, Jezerku a Javorku. Dnešní oddíl už má jen dvě družiny – Modrou a Zelenou – a nazývá se Plamen.

Další větší akcí byl i trojdenní sraz TOM Valašska. Zúčastnilo se ho 5 oddílů se 120 účastníky. Následoval Va-

lašskobystrický večer s kulturním programem za účasti veřejnosti a představitelů obce. Také soutěžní turistický „Pochod mravenců z Mraveniště“ měl mimořádně velkou účast školní mládeže. I cykloturisté si přišli na své. Pro ně byla připravena „Bystrická podkova“, při které objeli mnohakilometrové horské hranice obce.

Do našeho jubilea se vešlo i 30. výročí provozu turistické základny „Mraveniště“, které je naší chloubou.

Bylo postaveno zcela brigádnicky za velkého nadšení nás vedoucích s pomocí rodičů dětí. Za celou dobu provozu v ní došlo dočasný domov při víkendech a táborech na 27 tisíc dětí a jejich vedoucích. V kronice Mraveniště se objevují četné zápisy, ve kterých nám táborníci děkují za to, že jim naše základna umožnila poznat krásnou přírodu valašských a beskydských hor. To je pro nás ta největší odměna.

Závěrem bych chtěl poblahopřát všem oddílům Asociace TOM k jejich výročím a popřát jim do dalších let úspěšnou a radostnou činnost.

*Jaroslav Kubeš- Robin,
TOM Plamen,
Valašská Bystřice*

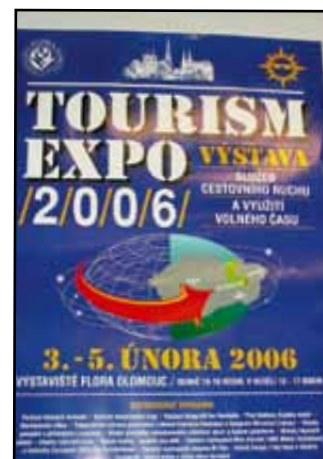

Tourism Expo 2006

Ve dnech 3.–5. února se v Olomouci uskutečnila akce Tourism Expo. Je to veletrh cestovního ruchu a využití volného času (obdoba Region Touru v Brně). Prezentovaly se zde cestovní kanceláře, oděvní firmy (plavky, oblečení pro volný čas), kluby bojového umění, ta neční kluby, mažoretky, nakladatelství, prodejna map, krajské úřady, mikroregiony, KČT i ATOM i jarmark tradičních řemesel.

Náš oddíl zajišťoval v pátek a v sobotu Tourism hrátky – hod do kadibudky, kuželky, Twister, maxi piškvorky, hlavolamy, bludiště, stolní hra Vrak, puzzle, malování pastelkami, obvazování raněných zvířátek. Celé hrátky jsme pojali v duchu naší loňské celotáborové hry nazvané M A S H.

*Martin Bukovský,
TOM Tuři,
Olomouc*

Cykloturistický oddíl TOM Račáci

Rok 2004 – několik společných výletů do okolí na kole i pěšky.

Leden 2005 – přihlášky, registrace, evidence, příspěvky, IČO, účet v bance, jméno oddílu... No, trocha administrativy nikoho nezabije. Je nás 9 a začínáme.

Scházíme se každou sobotu na společných výletech. Nemáme klubovnu, ani ji nepotřebujeme. Celý týden jsme zavřeni ve škole a přiznejme si, že i doma u televize a u počítače. Takže se těšíme na víkend, dáme do pořádku kola, nabalíme svačinu a hurá ven.

Většinu výletů podnikáme na kolech. Někdy popojedeme vlakem či autem, i pěšky umíme chodit a zimu jsme prolyžovali na Vysočině a letos i doma.

Na tábor jsme se začali připravovat na poslední chvíli, tak jsme dali na radu paní Benešové a usadili se v Dubici v České Lípě. A dobře jsme udělali.

Už při přivítání Zdeňkem Šmídou nám bylo jasné, že týden na poznání všech okolních krás nestačí. Jeho péče byla skvělá, půjčil mapu, poradil, zařídil. Tímto mu znovu moc děkujeme.

Program tábora byl turisticko-poznávací. Prošli jsme Peklem, žasli nad vynalézavostí „stavitelů“ skalního hradu Sloup, díky kufrování jsme místo Panské skály poctili svojí návštěvou hospodu v Okrouhlé, kde nás před bouřkou ukryl trpělivý číšník, alias rozhodčí. V dešti nám i krytý bazén a muzeum v Liberci přišlo vhod. Nechali jsme se provést Víseckou rychtou a vykoukali se v Kravařích, v Úštěku si připomněli Renčovy Rebely, před sužujícím vedrem jsme ujeli do rybníků v Holanech a v Hradčanech, projeli se po lesních cestách bývalého obřího vojenského prostoru, v němž úžas zírání na „České Lourdes“ – kapli vytesanou do skály v Modřovicích dole. A denně jsme se ládovili megaborůvkami, které na nás číhaly v okolních lesích. Na Panské skále jsme se zastavili cestou domů.

A co když přijde počasí, do kterého by ani psa nevyhnal? Na to máme účinný

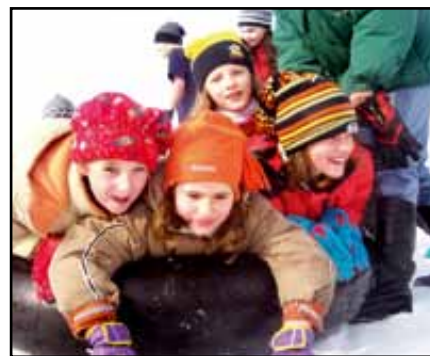
lék. LSD. Nelekejte se, jde jen o fikanou zkratku – Lezecká stěna Dufek v Kuřimi. Tady totiž trénujeme zdolávání skal nanečisto. Lanové centrum v Brně nám vyplaví adrenalin v každém počasí.

Výlety mezi odpady? Ano! Na jaře a na podzim fasujeme velké pytle a rukavice a ukládáme okolí České, které nikomu nepatří. Zvláštní je, že se lidem na procházce zničením nehodí autobaterie nebo rozbité umývadlo. I při obecním sběru kovového odpadu pomáháme. Po poctivé práci se nestydíme požádat obecní úřad o příspěvek na činnost. Bez jejich finanční pomoci bychom daleko nedojeli.

Rok 2006 – přibyli noví členové i noví vedoucí. Dnes je nás 19, máme spoustu zážitků i fotek a hlavně hodně plánů. Letos chceme společně strávit víc víkendů a na tábor bychom rádi do Jizereck nebo do Ádru. Když se vše vydaří, určitě zase napíšeme.

Jana Studená
TOM Račáci,
Česká, Brno-venkov

(redakčně kráceno)

Oddíl TOM Lysáci z Malenovic

Naše první pravidelné schůzky začaly vloni v prosinci. Obecní úřad v Malenovicích nám vyšel vstříc a půjčuje nám své prostory, tedy minitělocvičnu a místnost ke scházení a řádění.

První akcí bylo zimní táboření na Slavičích – Klondyke. Na noc rodiče nepustili nikoho, kromě naší bláznivé rodiny. A my jsme si tak konečně zrealizovali náš dlouhodobý sen. Přežili jsme, nezmrzli jsme, bylo to nádherné.

V lednu už nás dorazilo na Zimní sraz na Ostravici víc. Jeli jsme tam v obavách, co to bude za masovku, ale velice jsme byli nadšeni jak programem, tak lidmi, se kterými jsme se tam potkali. No a protože jsme to měli přes kopec, tak jsme se domů vrátili pěšky. Některým rodičům málem vyrazilo dech, že jejich ratolesti ty tři kilometry zvládl.

V únoru jsme udělali první akci i s přespaním, zatím cvičně jenom u nás doma a bylo to prima. Počasí nám skvěle přálo, tak se dalo řídit i venku. Všem doporučujeme jezdit na velké duši od traktoru. Uvezlo nás to najednou i 9!

Uvnitř jsme pak dávali dohromady divadlo a písničky na festival Harryho Moučky, malovali kostýmy, dobrovolníci s nezvyklým elánem vařili. Chystáme předpremiéru pro naše příznivce a příbuzné u nás na obci v sále a pak premiéru na festivalu v Ostravě.

Jinak se scházíme každý pátek na dvě hodiny. K našim dětem se přidali jejich kamarádi a tak se nás nasbíralo 20, což je na začátek celkem dobrý počet. Většina dětí je ve věku do 10 let. Hrajeme hry divoké i méně divoké, zlehka se připravujeme na Turistické závody. Chtěli bychom alespoň jednou za měsíc někam vyrazit. Také se chceme starat o čistotu v lesích kolem nás, na Ivančeně a na Lysé hoře, a spolupodílet se na tvorbě naučné stezky v Malenovickém kotli. Připojujeme pár fotek dokládajících, jak je to u nás hezké a veselé.

Jan a Monika Židkovi,
TOM Lysáci, Malenovice

Jachři z Rozmarýnku se hlásí o slovo

Když jsme si v jednom z Tomíků přečetli krátkou zmínku o našem oddíle, řekli jsme si, že vám o sobě něco napíšeme, abyste o nás neřikali, že jsme ti, co mají nerozlučitelný název.

Nejdříve chci objasnit náš název oddílu – JACHR. Nehleďte v něm nic složitého. Náš oddíl se úplně na začátku jmenoval Jablíčka. Když se pak oddíl začal zvětšovat, přibýly další dvě družinky, jedna z nich se ale bohužel zase rychle rozpadla a zbyly tedy jen dvě. Druhá přeživší, družinka se jmenovala Chrpáči, jenže po nějakém čase jsme se spojili opět v družinu jednu. A jelikož nikdo nechtěl ustoupit ze svého názvu, je z nás teď kombinace obou názvů – Jachr.

Našimi vzory a učiteli jsou naši vedoucí Žiri a její manžel Tomík. Do této kategorie vyvolených budu možná časem patřit i já, Žízala, zatím jsem ale spíše něco jako instruktor.

Scházíme se na Rozmarýnku v Jundrově, ale o víkendech neleníme, a ať je zima nebo teplo, vyrážíme na výlety.

Schůzky máme každou středu a v létě tábor. V červnu se naši vedoucí Žiri narodil syn Šimon, takže byl loňský tábor bohužel jen na týden. Každopádně musím uznat, že je obdivuhodná, že jela na tábor s malým prckem a ve školním roce zanedbala jen jednu schůzku, a to tu týden po porodu.

Náš tábor se vloni konal na konci července v Rakoveckém údolí. Tábořiště se stany s podsadou polklo 16 dětí plus jednoho kojence a nějaké ty dospěláky.

Jinak na tábor dojíždíme každoročně na kolech, ale takovým způsobem, že po příjezdu všichni padáme únavou. I když jsme toho za tenhle tábor moc nestihli všem se moc líbil!

Chce-li někdo vidět třeba všechny fotky nebo vědět ještě mnohem víc, ať se koukne na naše internetové stránky: <http://linux.fjfi.cvut.cz/~tomik/oddil/index.php>

Žízala – Martina Mrázková,
TOM Jachr

Tuláci a Zimní oheň

Turistický oddíl Zálesáci byl poprvé na „Zimním táborovém ohni“, který pořádali členové turistického oddílu Dálava Ostrava dne 18. 2. 2006 a celý program řídil Pirát – Mojmír Nováček.

Byli jsme v Krásném Poli u bývalé Čvachtalky. Sešlo se nás 59, počasí nic moc, sněhu plno, až později nejen ohně, ale i sluníčko nás hrálo. Oheň zapálili vedoucí oddílů, pagoda se rozhořela, plála až do konce srazu a soutěží.

Každý oddíl měl připravenou nějakou soutěž a nás, Zálesáky, to hodně bavilo. A názvy soutěží? Topoúprk, Házená,

IRFYŠ, Signalizace, Karetní hazard, Azimutáček a nakonec vaření bramborové polévky ze surovin. Všechny soutěže byly vyhodnoceny a nejlepší byli oceněni putovním plakem.

Na odpoledne, po gáblíku, oddíl UFO připravil bojovku Den trifiidů. Najednou byli skoro všichni slepí, každá družina měla jednoho vidoucího, ten ji vodil a řídil její pohyb. Nebylo to nic lehkého chodit a nešlápnout na minu, dělat poslepu uzly, stavět sněhuláky, jezdit na lyžích... Bojovka i celá akce se vydařila, všichni byli promočení, ale spokojeni.

Myslím, že všichni, tedy organizátoři i účastníci, mohou dostat pochvalu. Polévky byly dobré a doufám, že i členové zkušební komise ochutnávačů jsou v pořádku.

Jana Dvořáčková,
Zálesáci, Ostrava-Hrabůvka

Zimní robinsonáda

První únorový čtvrtek odpoledne se v České Lípě nalodila do motoráčku zvláštní skupinka lidí. Batohy s přidělanými boby všech barev čněly vysoko nad hlavou: tomíci Dakoti právě jedou na svou Zimní robinsonádu poprvé do Dědova. Před desátou večer dorazili, to už i zde byli i tomíci z oddílu Robinsoni, se kterými jsme podnik uspořádali.

Chalupa je nádherná, to se tady nemusím rozepisovat. Ale jeden vroubek prý dle našich slabších článků má: latrina. O té jsem v přípravách na akci taktně pomlčel, už ani nevím, jestli proto, že jsem nechtěl vystrašit nebo proto, aby bylo překvápko. Bylo obojího dost, tedy u těch útlocitnějších...

Další den jsme vyšli do blízkého skalního města, které bylo v zimním hábitu překrásné. Tato výprava ukrojila ze dne notný kus, ale zato nám krásně vyhládlo, tento den hosté vařili Robinsoni s vedoucím Nemem. Těstovinami s omáčkou jsme vůbec nepohrdli.

V sobotu jsme se zas vyřádili na bobech a při hrách ve sněhu, kterého bylo požehnaně. Vařit jsme tentokrát měli my, Dakoti: bramborové koule se zelím a párkem. Bylo to vynikající, jen nádobí jsme ušpinili víc, což nám měli za zlé Robinsoni, kteří ho měli umýt. Místo slíbené hry Žouželení jsme tedy cirká 2 hodiny byli svědky neuvěřitelně vědeckého oplachování, drhnutí, utírání, škrábání a ukládání nádobí, což uměli Poděbraďáci perfektně! I když večer už notně potemněl, rozbil Robinsoni Cech zlodějů a zasvětili nás do jeho pravidel, kde každý má okrást pokud možno každého! A aby nebylo

zločinnosti málo, zahráli jsme si i mafiány ve hře Městečko Palermo, kde pro změnu úřadovali chladí vrazi.

Na noc jsme pořádně roztopili pec, vždyť venku bylo skoro minus 15 stupňů a spokojeně zalehli. V neděli nás čekal jen úklid a cesta domů, která byla neuvěřitelně dlouhá...

Společný prodloužený víkend s Robinsony byl pro nás novinkou, vždyť tomíky nejsme ještě ani rok! Zase jsme poznali partu prima lidí a zařadili je mezi přátelské oddíly, jejichž seznam se zvolna rozrůstá. I proto bylo vstoupit do ATOMu parádní nápad!

*Tomek Hurt,
TOM Dakoti,
Česká Lípa*

VIII. ročník Festivalu Harryho Moučky

Festival je za námi, a tak tedy krátká rekapitulace: účast byla téměř tradiční – BVÚ, Čmoudík, D3, Lysáci a Zlaté Šípy.

Úroveň byla opravdu velmi vysoká. Kdo chce uspět, nemůže spoléhat na to, že to „nějak“ dopadne. Vystoupení musí předcházet mnohatýdenní nacvičování.

V hudební kategorii už nestačí jen přijít s kytarou a „něco“ zazpívat, prosazují se malé orchestry, i když třeba u Čmoudíku výraz *malé* není na místě...

No, a jak to nakonec dopadlo? Dle hesla **veni, vidi, vici** vyhráli Lysáci, kteří se účastnili poprvé. Nutno říci, že vyhráli zcela zaslouženě, ale za nimi byla mela. Druzí byli společně Čmoudíci a BVÚ, třetí D3 a tentokrát na posledním místě skončily Zlaté šípy. Pro příští rok už se na Lysáky chystáme...

*Petr Gade - Skokan
TOM BVÚ*

Smlouva o spolupráci

Tobias Guckuck a Jiří Homolka podepisují smlouvu o vzájemné spolupráci.

V sobotu večer byly při příležitosti sněmu Asociace TOM ČR ve Svitavách podepsány smlouvy o spolupráci na rok 2006 mezi naším spolkem a dlouholetými partnery ze zahraničí, a to s DWJ (Deutsche Wanderjugend – německými tomíky) a ÖTK Jugend – rakouskými tomíky.

Smlouva je především dohodou o pořádání společných akcí v roce 2006 vycházející z principů vzájemného poznávání a obohacování své činnosti.

Je třeba říci, že cestu k této spolupráci nám otevřel Klub českých turistů, zejména jeho předseda.

*Jiří Homolka,
místopředseda Asociace TOM ČR*

Jak jsme si hráli a vyhráli

Všichni to známe. Vést oddíl začínáme s vlastními dětmi, jejich kamarády, postupně se přidávají další a další dítka. Čas je však neúprosný, letí jako blázen, děti vyrůstají, přerůstají nás, už je neba-ví hrát v tělocvičně na honěnou ani sbírat důkazní lístky...

Počítal jsem to už jednou, za ty roky prošlo naším oddílem a tábory více než dvě stě dětí. Náš „zlatý věk“ pomalu, ale jistě končil, náborové ve školách se nám moc nedařily. Občas se někdo přišel podívat, ale zájmy dětí se dnes obrací spíše k počítačům a televizi než k přírodě. Věděl jsem, že chceme-li „přežít“, musíme začít od začátku. Šel jsem příkladem, našemu Kubovi je dnes sedm let, ale popořádku. Nadějí byl projekt pro neorganizované děti vyhlášený ústředím Asociace TOM. To je ono...

Kuba chodil do školky, do „velké“ třídy pro předškoláky. Tady najdeme nové děti, nový oddíl. Znal jsem spoustu rodičů „od vidění“, když jsme se potkávali ve školce, zkusil jsem je oslovit, pozvat na výlet, či k nám na pískoviště. Trvalo to, už jsme to i chtěli vzdát, na první schůzky (září 2004) nám chodilo pět dětí, bez dotace bychom ani nezaplatili tělocvičnu, po novém roce (leden 2005) se počet dětí zvýšil – na deset, to už byl svátek.

Rozhodli jsme se pro společnou akci pro rodiče a děti, pronajali si na víkend chatu na Ohárce v Pístech, což je romantické místo u slepého ramene řeky Ohře, a ve školce osobně rozdali pozvánky na „Hrochův šestiboj aneb jak se pálí čarodějnice“. Navozili jsme dříví, materiál, připravili soutěže a s napětím očekávali dav dětí a rodičů. Je třeba podotknout, že celá akce

byla v režii oddílu, pro soutěžící i návštěvníky zdarma. Asi to bylo většině lidí divné, že dnes někdo něco organizuje pro děti a zadarmo, a tak se přišli podívat. Někteří možná ze zvědavosti, jiní ze zájmu, jiní ze známosti... zkrátka byli tu. A sešlo se nás tam šedesát osm, nečekané, slušné, úspěšné. Připravili jsme oddílové kroniky, fotky z táborů a akcí. Podařilo se a Klubíčko zářivě odstartovalo. Dětem jsme nakopírovali Schůzkovničky, kam sbírali razítka ze všech schůzek a výprav. Organizujeme společné výpravy a akce, na vrch Radobýl, na hrad Házmburk, na nejvyšší horu Českého středohoří Milešovku s prohlídkou meteorologické observatoře, na víkend k Tygří zátocce na Labi... a jezdí, rodiče spolu s dětmi, přes den se hrají hry s dětmi, večer se povídá u ohně s jejich rodiči.

Přikládám velký význam osobnímu poznání rodičů a oddílových vedoucích, získali jsme postupně jejich důvěru a dnes si již s většinou z nich tykáme a jsme přátelé. Jak jsme kdysi čekali, až rodiče předají dítě a odejdou, tak dnes naopak zveme rodiče na všechny akce i na schůzky (dnes již – pánbůh zaplať

– na schůzky nechodí, ale na výlety se těší...), aby nás viděli při hrách a činnostech s dětmi.

A tak ti řekli těm svým známým o nás, ti tamtém, a tak nám na první schůzku v září 2005 přišlo dvaatřicet dětí (některé v doprovodu rodičů), povedlo se, následovala víkendová akce, nějaké to divadlo (pro starší členy a rodiče). Při honbě za pokladem na Hrádku se nás tam sešlo 72, překrásné říjnové odpoledne.

Nám se to podařilo, máme jistě jeden z věkově nejmladších oddílů asociace, tak jsme si to vždy přáli, na schůzky nám chodí vždy více než dvacet dětí, na výpravy kolem třiceti (s několika rodiči ještě) a na tábor, to ještě ani nedomýšlím.

A kde je ten úspěch s novými dětmi? Nepodcenit spolupráci s rodiči, vyhýbat se kontaktu s nimi, stále a stále odpovídat na jejich otázky (kdo, kde, kdy, jak, kolik apod.), vždyť se staráme o jejich děti. A ve vzájemném poznání je důvěra a ochota k další spolupráci při vedení a využívání volného času všech dětí. A o to nám jde. A naší odměnou jsou potom ty rozzářené dětské oči, radost a spokojenost rodičů.

Vždyť i všichni moji kamarádi–kolegové oddíláci vyrostli v oddílu od útlého věku a zůstali věrní. Bez jejich pomoci a spolupráce by to ani nešlo. Moc si jejich kamarádství vážím a věřím, že spolu vychováme další generaci tomíků...

Vratislav Florián,
TOM Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem

3x TOM Smrtihlav aneb Pláč chalupy české

Od sněmu neuplynul ani měsíc a ze tří chalup přišly tři smutné zprávy.

V Mezholezích nějaký mantáci propálili fungl novou desku stolu. Svíčkou. Stane se. Že to ale nenapsali do knihy, ani se jinak (samí) nepřiznali rovnou, to zamrzí. Jedna taková deska stojí 2.500 Kč. Drahá sranda, ne?

Pavlu Vaňáskovi se jeden oddíl přihlásil k pobytu a pak – jako že nic. Ani se prý neozval, že nepřijede. Chalupa roztopená, správce našťvaný. Topení, práce správce, benzín....tisícovka. Drahá sranda, ne?

V Pořešíně se zase jedním borcům nepodařilo připravit dříví pro další turnus. To sice není taková tragédie, ale.. Úrodička Smrtihlavů, že? Přistě to bude se jmény, protože my vážně už nevíme, co s takovými případy dělat. Chalupy jsou všech, pokladna není bezedná!

(van, ton, wied, kop)

CIMRMAN BY SE DIVIL

Tak už je to za námi! Ptáte se co? Přece osmý ročník populárního divadelního festivalu „Cimrman by se divil“. Akce to byla naprosto primová. Všude bylo plno lidiček. Celkem se jich do Jiráskova divadla v České Lípě vešlo 230, z toho 130 bylo herců – tomíků. Pozvání pořadatelského oddílu TOM Chippewa přijalo 7 oddílů ze široka a daleka – TOM Skaláci ze Skalska, TOM Bublíny a fiktivní TOM Ftom z Roztok u Prahy, TOM Magneti z Kamenického Šenova, TOM Robinsoni z Poděbrad. Z turnovských Máků přijela družina Bubláků a Českou Lípu reprezentovaly oddíly Dakoti a Chippewa.

Kvalita jednotlivých divadelních dílek byla opravdu vysoká, napětí před vyhlášením vítězů by se dalo krájet. Diváckou cenu vyhráli magnetičtí tomíci z Kamenického Šenova.

O pořadí na stupních vítězů rozhodla porota takto: oddíl TOM Máci na místě třetím, TOM Magneti na místě druhým a místo první obsadil pořadatelský oddíl TOM Chippewa. Ale koneckonců o to, kdo vyhraje, vůbec nešlo. Hlavním smyslem celého toho mravenčení a hemžení tolika tomíků v malém divadle bylo setkání kamarádů.

*Renata Vaňková,
TOM Chippewa*

foto: Jiří Šmída

SOUTĚŽ V ZÁLESÁCKÉM VAŘENÍ

Taky jste byli trampí a jezdili na osadu? Jestli ano, určitě to znáte: vařilo se ráno, vařilo se v poledne, vařilo se večer, vařilo se vlastně pořád. Vařilo se, při tom se kecalo a vymýšlelo, co si tak dát, aby to byla opravdová specialita. Čím složitější, tím lepší. Pořádný zálesák zvládne udělat na ohni úplně všechno, třeba i polárkový dort!

A ta slast, když se ta lahůdka nakonec povedla, snědla a pak se vyprávělo a přehánělo, jak jsme třeba tenkrát upekli v popelu bábovku, polili ji čokoládovou polevou, a k tomu všemu ještě ananasový kompot se šlehačkou...

Kolikrát během roku si kluci v oddíle tohle užijou? Kolikrát si během roku na výpravě zkusí vaření na ohni? Něco jiného je pětičlenná osada a něco jiného je dvacetičlenný oddíl. Kolem ohniště se sotva vejdemo, takže to většinou končí u polévek a opečených buřtů. Když spíme někde v klubovně, padáme jeden přes druhého v kuchyňce, takže i tady vítězí rychlost a jednoduchá příprava. Proto jsme si kdysi řekli, že pořádné zálesácké vaření musíme v oddíle aspoň jednou za rok vyzkoušet. Tak vznikla tradiční soutěž Tajemství traperovy pánve. Pravidla jsme si během sedmnácti ročníků vytvořili tak, aby nám co nejvíce vyhovovala.

V posledních letech zve na soutěž i další oddíly, účastní se jí kolem šedesáti soutěžících. Soutěží dvou až tříčlenné týmy ve třech kategoriích: do 12 let včetně, do 15 let včetně a senioři nad 15 let. Po příchodu na místo si každý tým postaví ohniště a nanosí

dřevo. Slavnostní nástup pak odstartuje tříhodinový limit na uvaření jídla podle vlastní úvahy. Následuje úklid ohniště a uvedení místa do původního stavu. Tříčlenná porota hodnotí chuť, originalitu a pracnost jídla i úroveň stolování, úpravu ohniště, pořádek během vaření i závěrečný úklid.

Jak zajistit, aby se ti rychlejší nenudili? Pro ty, kteří jsou už hotovi a mohli by se nudit, zajišťuje skupina starších hry s kuchařskou tematikou. Porota má během probíhajících her dost času, aby sečetla výsledky, vyplnila diplomy a připravila odměny. Nakonec už jen slavnostní nástup a můžeme vyrazit k domovu.

Jana Kvízová,
TOM Krhůti, Praha

TOM DAKOTI

Na počátku byla dvě čtrnáctiletá chlapecká srdce lačná po knihách Jaroslava Foglara – Jestřába. Nebyli to však jen konzumní čtenáři, sami chtěli skutečně zažívat to, o čem četli! Plni napětí a vzrušení pořádali své první toulky do přírody. Ale brzy to jejich představě „Hochů od Bobří řeky“ nestačilo. Od rozhodnutí byl už k činům jen nepatrný krůček.

V roce 1998 jsme se rozhodli, že založíme klub, v němž bude zajímavější učit se tábornickým, indiánským a zálesáckým dovednostem a podnikat napínavé výpravy.

Chtěli jsme mít vše takové jako v „našich knížkách“ – vše dokonalé, plné tradic a zajímavostí, ale začátky byly opravdu krušné. V době, kdy jsme získali naši první klubovničku, se věci začaly dávat do pohybu. Pravidelně jsme se scházeli na klubovních schůzkách, rozjížděly ucelenou činnost, uskutečňovali výpravy a mnoho dalšího.

Náš sen se začal rýsovat, touhy dostávaly hmatatelnou podobu. Nastavili jsme jasné trendy, podle nichž se klub ubíral k cíli. Události se začaly opakovat v cyklech, což nám přinášelo neskryvané uspokojení. Samozřejmě staly akce Vánoční nadílka, První jarní výprava, tábor, Mistr uzlu, Stopovaná, dlouhodobé etapové hry, Bodování+Žebříček, Desítka, Dobré skutky, Modrý život, Vyzvědači ... ale všechny takové podniky jsou pokaždé tak originální, že jsme vždy v očekávání jako ti malí kluci, kteří chtěli něco prožít... a naštěstí nezůstali sedět na zadku!

Klubem prošla už řada tváří a každý to své klubové období navždy zapsal, většinou pevnou rukou, do naší historie. S přibývajícím časem, zkušenostmi a stále novým elánem se z klubu stal oddíl, který má dnes dvě družiny.

Vzrůstající ambice nám napověděly, že bychom se měli začlenit pod nějaký vyšší fungující celek a věříme, že Asociace TOM byla správná volba.

Ota Müller
TOM Dakoti,
Česká Lípa

Vlevo na snímku ředitelka odboru mládeže MŠMT E. Bartoňová.

Setkání v senátu

Lednové setkání v senátních prostorách mělo letos zajímavou náplň. Pozvání k debatě o tom, co čeká spolky po letošních volbách, co tomíkům, junákům, pionýrům, woodcrafterům a stovkám dalších spolků a společků připraví čeští politici, přijala Petra Buzková, ministryně školství, také pánové Bratský a Bartoš z ODS, Michaela Šojdřová z KDU-ČSL a Martin Bursík, šéf Zelených. Nechyběla ani náměstkyně ministra informatiky Jana Vohralíková a ředitelka odboru pro mládež Eva Bartoňová. A co nám politici řekli?

Spolky čeká bezpochyby světlá budoucnost! Všichni debatující se shodli na tom, že převážně centrální podpora spolkové činnosti je nutná zejména u velkých, republikově organizovaných sdružení, a že naši vedoucí by si zasloužili získat statut dobrovolníka.

Pře nepanovala ani v úmyslu pomoci těm, kdo spravují někdejší svazácký majetek, většinou vybydlený někdejšími Fondem dětí a mládeže. Politici se usmívali na sebe i na nás a senátem lehce, lehčince létalo dvěstě milionů právě na zvelebení oněch vybydlených domů...

Pokud by našim v červnu nově voleným zástupcům, lhotejno, z jaké jsou partaje, jejich předsevzetí vydržela a pokud by i nový ministr školství projevil takové pochopení pro spolkovou činnost, jakou proslavila Petra Buzková i její stínový protějšek, Michaelu Šojdřovou a Martina Bursíka nevyjímaje, pak hledíme opravdu k báječným zítřkům.

Takže – počkáme a dočkáme se.

Debatu, kterou sledovalo asi 80 hostů z nejrůznějších sdružení, včetně členů vedení Asociace TOM a pražského krajanů asociace, připravili Aleš Sedláček a Tomáš Novotný za podpory ústředí tomíků a kanceláře ČRD. Patřila jistě k užitečným počínům.

(ton)

Lyžařský seminář

V rámci dlouholeté mezinárodní spolupráce s rakouskými tomíky z turistického klubu ÖTK jsme na přelomu ledna a února 2006 uspořádali seminář o běžeckém lyžování.

Akce to byla velmi zajímavá už pro zjištění, jak Rakušané, zvyklí na ideální, strojově upravované běžecké stopy, budou reagovat na naše hřebenové túry na běžkách. Reagovali výborně. Bylo vidět, že jsou to opravdu dobří lyžaři, techniku i ve složitějším terénu zvládají, včetně 68letého místopředsedy rakouských tomíků, legendy alpské turistiky Wolfganga Langa.

Za několik dní společného pobytu se nám, mimo jiné, podařilo absolvovat na běžkách přejezd hlavního hřebene Javorníků z Kasáren na Portáš a zpět, přejezd hřebene Vsetínských vrchů ze Soláně na Třeštík a zpět do Velkých Karlovic.

Zajímavá byla výměna zkušeností, týkala se běžeckého vybavení. V Rakousku hůře než u nás získáte jiné, než vybavení do upravených stop. Celá akce byla okořeněna spoustou zajímavých a humorných situací. Už při příjezdu od Makova nemohli naši přátelé nalézt odbočku na Makovském průsmyku – byli přesvědčeni, že se jedná jen o ve sněhu vyfrézované parkoviště a ne o vjezd do České republiky.

Velmi zajímavé byly též postřehy Gunnara, Nora, který se přiznal do Vídně, zvaného též „před třiceti léty“. Vše zajímavé bylo v Norsku též před třiceti léty. Např. autobusy Karosa, běžecké vázání vzor 75, socialistický teplomet na šňůrku ve sprchách atd.

Velkým zážitkem pro ně byla též návštěva Polany, kde si museli zatopit v kamnech, uvařit polévku a čaj. Vše zvládli ve standardních časech, jako naše oddíly. Dalším zážitkem pro ně byla jízda s autobusem ČSAD Vsetín plným běžkařů do sedla Čarták.

Obdivovali bravuru řidiče i množství lidí jedoucích na běžky.

Večer jsme na důkaz přátelství vykouřili vodní dýmku (zdraví neškodnou), promítli si filmy z minulých společných akcí a plánovali další akce. Se zatajeným dechem poslouchali naši přátelé vyprávění o partyzánském hnutí na Valašsku a dožadovali se zakoupení suvenýru – partyzána. Toho se nám bohužel nepodařilo sehnat, a tak jsme se alespoň společně vyfotili u sochy partyzána na Makovském průsmyku.

Jiří Homolka

25. ročník srazu TOM

V Jiřetíně pod Jedlovou se v termínu od 5. srpna do 13. srpna bude konat již 25. ročník srazu TOM. Poprvé se dospělí turisté i tomíci setkají v jednom čase a prakticky na jednom místě. V novodobé historii KČT je to první letní sraz turistů a tomíci je svým 25. srazem podpoří.

Co tomíky na srazu čeká? Krásná příroda Českého Švýcarska a Lužických hor. Přístupové trasy procházející Českým středohořím, Krušnými horami, poznávací zájezdy do Saského Švýcarska, plavba lodí po Labi do Německa, cesty se strážci národního parku do míst, kam je normálně vstup zakázán.

Účastníci vystoupají na kopce k rozhlednám, uvidí jedinečné lidové stavby našich předků, projdou přírodou plnou lesů, skal a hlubokých kaňonů, společně se sejdou při doprovodném programu v obcích Šluknovského výběžku.

Jsou pozváni kamarádi z Belgie, Polska, Slovenska, ze sousedního Německa, a tak se budou moci rozvíjet nová přátelství a spolupráce. Doufejme, že nás nečeká jiné počasí, než pěkné!

Na setkání se těší

*Miloš Toman,
krajánek Ústeckého kraje*

Podzimní ráno ve Vysoké Lípě

Kaňon Labe u Tyršových věží

Pravčický důl po bouři

Foto: RNDr. Zdeněk Patzelt, ředitel NP České Švýcarsko

Letní táborové školy 1996

Vážení vedoucí a instruktoři! Také letos jsou pro vás na konci prázdnin připraveny dvě letní táborové školy:

Česká LTŠ 19. – 26. srpna 2006

Moravská LTŠ 19. – 26. srpna 2006

Vodácká táborová škola bude jednou za dva roky, tudíž až v roce 2007.

Obsahem obou týdenních soustředění je velmi náročný program nejen ve dne, někdy i v noci. Bude zahrnovat výcvik základních znalostí vedoucího, výcvik tábornických znalostí, lesní hry, hry na louce, výtvarné aktivity a řadu dalších aktivit. Moravská LTŠ se letos uskuteční na tábořišti u vesnice Bobrovice v Západních Tatrách – Roháčích. Bude tedy zaměřena více na vysokohorskou turistiku, česká LTŠ bude již tradičně v půvabném východočeském Dědově.

Letní táborové školy jsou určeny pro účastníky ve věku od 15 do 18 let. Oddíl by měl vyslat jen ty, kteří mají předpoklad k roli oddílového rádce, instruktora, vedoucího. Zpravidla by mělo jít o dlouhodobě nejlepší členy oddílu, kteří mají již zkušenosti s vedením družiny či pracují ve vedení oddílu. Jejich chování a zapojení do práce na táborové škole je pak i měřítkem úrovně oddílu a jeho vedoucího. Z jednoho oddílu je možno přihlásit na LTŠ maximálně 3 členy.

Cena týdenního kurzu české táborové školy je 800,- Kč, cena týdenního kurzu moravské táborové školy je 1 000,- Kč.

V ceně je zahrnuto ubytování, strava, 50% zlevněného jízdného kvalitní lektorský tým, pomůcky a prostředky LTŠ. Podle situace v rozpočtu také triko, fotky, výlet... Ceny ovšem nevyjadřují celé náklady kurzu, i nadále počítáme s dotací ústředí ATOM.

Se zasláním přihlášek moc neváhejte, počet účastníků je vždy něco málo přes 20. Přednost budou mít ti, kteří se přihlásí dříve. Podrobné podmínky i texty přihlášek najdete na www stránkách Asociace TOM. Přihlášku a dotazník zašlete do 15. května 2006 na tyto adresy: Česká LTŠ: Jiří Šmída, Ještědská 341, Liberec 8, PSČ 460 08.

Moravská LTŠ: Jiří Homolka, Ohrada 1834, Vsetín, 755 01

Sněm Asociace TOM ve Svitavách

Klidný, věcný, organizačně bezvadně zajištěný, plný filmů a podnětů k činnosti pro oddíly – takový byl 9. sněm Asociace TOM České republiky, který se o víkendu 20.–22. ledna konal ve Svitavách. Více než dvě stovky delegátů z celé republiky si odvezly jistě zejména pocit, že sněm svitavští Zálesáci Davida Šimka zvládli zrovna bezvadně.

Přepestrý páteční večer (delegáti mohli hrát hry s Ivo Skočkem a Jirkou Chourem, soutěžit v horolezení na stěně nebo v bowlingu, sledovat film Schindlerův seznam o nejslavnějším svitavském rodákovi nebo se třeba procházet po krásném svitavském náměstí. Vlastní sobotní jednání pozdravil starosta Svitav, zástupci ministerstva školství Eva Hampejsová a Slávka Vacková, skautský vicestaroš dr. Navrátil, šéf Folklorního sdružení Zdeněk Pšenica a náčelník Ligy lesní moudrosti a místopředseda ČRDM Aleš Sedláček.

Že v úvodu i během sněmu vystoupil předseda KČT ing. Havelka, bylo samozřejmé. O moderování sněmu se dělili Tomáš Novotný a Jiří Homolka. Celý sněm sledoval redakční tým Turisty, během sněmu nás navštívily noviny i místní televize a rozhlas. Během celého sněmovního dne se diskutovalo o všem, co se oddílům daří a co ne, o zahraničních cestách a o tom, jak je uspořádat pestré a levné, o vztahu s KČT či problémech tam, kde oblasti od tomíků, kteří už poplatky platí na své ústředí, požadují další peníze.

Delegáti zhlédli několik dataprojekcí, zejména výtečný film Zlatých Šípů Chalupáři, ve kterém chalupářské zlo

Tomáš Novotný předává Davidu Šimkovi hodiny s pravým asociacním časem.

soutěžilo s nekonečným dobrem, totiž oddíl Smrtihlav s oddílem Naděje. Kdo vyhrál a komu jsme celí napjatí a zpočíní fandili, je asi jasné!

Jirka Chour zase ve svém filmečku dupal, co všechno vidí a cítí Veverk v lese a jak se s tím porve... Zazněla rekapitulace minulých dvou let, stručná zpráva revizní komise i pozvánka na parník Tyrš a vlak Velký Bejček, obě v rámci oslav patnáctin asociace.

O chystaném setkání Eurorando hovořil Jan Havelka, stejně jako o tom, jaké mohou být vztahy s KČT a jak k tomu, aby byly dobré a korektní i nadále, může přispět nové vedení klubu po jarní konferenci.

Ing. Havelka a Jana Dvořáčková

Líba Valentová

Jiří Homolka předal Marii Bařinové Stříbrný hořec.

Ze sněmu si dvě dlouholeté členky hnutí odvezly nejvyšší spolkové vyznamenání, Stříbrný hořec. Řadu těch, kterým je vedení spolku udělilo, rozšířily v lednu 2006 Libuše Valentová a Marie Bařinová. Líbu znají snad všichni vedoucí jako dlouholetou předsedkyni někdejší rady mládeže, neúnavnou a smírný kompromis hledající ženu s nepopíratelnou zásluhou o hnutí TOM. Maruška Bařinová patří mezi nestorky sdružení a její činnost velmi přesahuje rámec frýdlantských Divočáků.

Byl jsem rád, že jsem mohl vyhlásit ještě dvě zprávy určené účastníkům sněmu. Vedení spolku se rozhodlo navrhnout Jana Havelku prezidentu republiky jménem Asociace TOM na vysoké státní vyznamenání. Tento návrh má podporu několika členů Poslanecké sněmovny ČR a věříme, že ho podpoří i ústřední výbor KČT.

Druhá zpráva se týkala peněz. Zdá se, že projekt zpracovaný v rámci příhranič-

ního programu Interreg a podaný jako pokus obnovit generálně základnu Sloup v Čechách, uspěl. Tvůrci projektu, totiž Vítek Madron, Tomáš Novotný s přispěním Petra Balcera, dokázali rozjet investiční akci v hodnotě cca 10 milionů korun, samozřejmě právě s drtivou podporou evropských prostředků. I tento fakt přijali účastníci sněmu s uspokojením. Zdeněk Šmída, člen týmu, který na ústředí připravil republikovou soutěž „Jedenadvacítka“, ji představil auditoriu. Věřme, že spolkové dění o kousek víc „nakopne“ a že nultý, na sněmu vyhlášený ročník bude zajímavý, inspirativní a úspěšný.

Samostatnou kapitolou letošního sněmu je vřidnost, ochota a dobrá komunikativnost svitavské party pořadatelů. Zálesáci, tomíci slavící letos patnáct let, mohou být pyšní na dobře zvládnutou organizaci, vlastní sešranost a vřidnost, která se projevovala na každém kroku.

Nedělní tečkou za sněmem byly výlety, ať už kolem města, nebo k prameni řeky Svitavy, případně také výprava běžkařská.

Myslím, že pocít dobře a užitečně prožitého víkendu jsem si neodvezl ze Svitav jen já.

Tomáš Novotný

Aby v zimě bylo teplo

pokračování

„Zima je nádherná, když nám není zima“. Jak to ale zařídit?

Patery šustáky na pochodu mrazivým jizerskohorským ránem. Uprostřed dokonce v podání Soni Bošátkové, úspěšné himálajské tygřice.

Membrána vítr stopne

Jestli šustáky vítr zabrzdí, pak tkaničky s membránou ho doslova stopnou. Na drahé oblečení s „nepropro“ membránou (nepromokavá, větruodolná, částečně prodyšná) si šetří všichni, kteří míří do náročných akcí. V příšerném počasí je opravdu záchranou.

Dej pozor na spacák, samotný batoh ho před mokrem neochrání.

Zabal ho spolu se spacím oblečením do igelitového pytle (nesmí být děravý!) nebo si poříd' kvalitní odolný obal s rolovacím uzávěrem, jako mají některé lodní pytle. Přes noc nacpi do loďáku věci, které by překážely ve stanu, a dej je ven. Loďák bude praktický i v létě na nosič kola a samozřejmě do lodě. Zachrání před zkázou foťáky, mobily, doklady...

Odolné nepromokavé obaly s rolovacím uzávěrem ve velikostech 22, 30 a 98 litrů jsou k sehnání za docela rozumnou cenu 249, 299 a 499 Kč.

Vítr zimu násobí - zakaž mu to! Zruš vítr!

Dokud nefouká, je dobře. Ale už slabý vánek umocní výsledný efekt chladu a když začne fučet, je zle.

Jestli nechceme zůstat doma a dívat se na zimu jen v televizi, musíme se na vítr připravit. Naučit se před ním schovávat.

Snímek dole: Optimální oblečení současnosti: funkční spodní prádlo, flíška s protivětrnou membránou, bunda s nepropro membránou. S tím obстоjíte v každém počasí, v překrutném mrazu přidáte ještě silnou flísku.

Šustákové montérky vítr zabrzdí

Základem je dobré „neprofuk“ oblečení. Nejdostupnější jsou veškeré obyčejné hustě tkané „šustáky“. Tahle tenoučká slupička udělá div – zabrzdí vítr. Šustáková bunda a kalhoty zaberou v batohu jen málo místa, ale odvedou velkou službu. Měly by být základem „Bezpečnostního Obsahu Batohu“ (BOB), tedy být v něm vždy.

Výhodou šustáků je i jejich láce – můžeme je týrat, dřít, natrhávat a maminka to přežije (na rozdíl od membránové bundy za pět tisíc...). Jsou to takové „montérky do přírody“.

Moderní tkaniny typu Pertex, Tactel a další jsou super hustě tkané, lehoučké a jsou to ideální šustáky pro profíky.

Rozlišuj mezi parádou a oblečením do hor

Doba je „sexy“ a rozevláté, plandavé oblečení minulostí. Až si ale budeš vybírat větrovku a kalhoty fukýráky, zapomeň na vypasovanou bundičku do pasu, smíř se s tím, že ti nebude vidět pupík a volné nohavice skryjí ladné křivky tvého podvozku. Rukávy delší než ruce jednou oceníš a kapuce by měla být samozřejmostí. Neměl bys vypadat jako plachetnice, ale až se v nouzi oblékneš do všeho, co máš, musíš být ještě schoopen pohybu.

Mám si vzít tu tlustou péřovku?

Péřovky, péřové kalhoty, ale i silné zimní bundy s umělými vlákny se hodí buď do extrémních mrazů nebo pro zimní táboření. Pokud je obléknete v obyčejné české zimě, nahodíme batoh a půjdeme do kopce, téměř jistě se zapáříme jak jetel. Pak už zbývá jen bundu rozepnout, ofouknout, nastydnout a ulehnout do postele. Lepší než silná bunda je většinou systém více slabších vrstev.

Hra na schovku

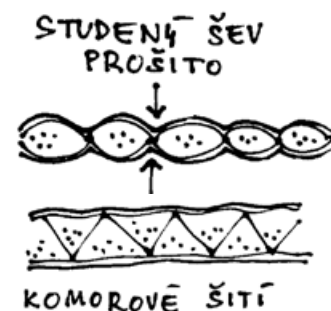
Proč tady vymrzáte na větru? Pár metrů odtud je jako za pecí. Před větrem se dá vždy trochu schovat. Zlomyslný vůdce skupiny vybere místo pro odpočinek nebo svačinu na vrcholku kopce, v horském sedle, v tunelu, prostě tam, kde to pořádně funí - zúženými místy se vzduch musí protahovat větší rychlostí. Jestliže existuje návětrná strana hory, pak bude nejspíš existovat i závětrná. Místa s tradičním průvanem poznáš i podle odfoukaného sněhu, všude metr a tady čouhá tráva. Šikovný šéfík zavelí ke svačině vždy na krásném prosluněném místěčku za větrem. Může to vypadat jako náhoda, ale on ho za pochodu dlouho pečlivě vybíral. Když je nejhůř a přijde hlad, musí se energie načerpat bez velkého zastavování, proto je dobré mít vždycky v kapse nějaké „sladoury“ a snadno dostupnou termosku s horkým pitím.

Milštejn v Lužických horách. Tady jsme jednou obědvali. Ve stínu a průvanu. Brrr!

Na trhu je mnoho levných péřovek. Komory pro peří jsou vytvořeny pouhým prošitím dvou tkanin skrz naskrz, bunda má v těchto místech zcela studené švy a peří se sesypává do koutů. Poznáte je na první pohled podle charakteristických „buřtů“. Tuhle červenošedomodrou buřtovku pořídila Aničce moje žena na trhu a já strašně nadával. Ale jak vidět, pro výletík na Jelení stráň v Jizerkách posloužila.

Zahřejte se prací

V Dlouhé Třebové v březnu 2005 postavili sněhuláčka. Měřil na výšku 8,60 m a s kloboukem o 1,80 m víc. Takového sněhuláka se vám ale na výpravě ukoulet nepovede (pokud nedisponujete bagrem, lešením a sborem hasičů), ale můžete zkusit jiné, menší, nejroztodivnější sněhové stavby. Inspiraci může být fotka Krakonoše na náměstí v Jilemnici.

Krásné jaro přeje
Douba

týpí jako domov

Pracuji ve škole. Nevěřili byste, jak málo času mám abych do sebe „nasoukal“ oběd. Natož pak abych se na něj plně soustředil nebo si uvědomil, jak je báječné, že ho mám. Ale tohle není jen můj problém. Jídlo by měla být společenská, pozitivní událost – proto tak často vzpomínám na hodinové přípravy pokrmu a hodinové obědy při našich tábořeních nebo i putováních, kdy se raduji z chuti jídla a zároveň jsem spolu s přáteli. Spěch nechávám stranou – jak tohle přenést do běžného života?

Ještě jeden recept na naši zvláště oblíbenou pochoutku, která nám chutnala natolik, že jsme se na táboře vsadili, kdo jí sní víc: ovocné knedlíky.

Rekord byl osmadvacet. Kdo má podobnou zkušenost, určitě mi dá za pravdu, že stojí za to si jí jednou projít, aby vzniklo zásadní pravidlo – **tak takhle ne!**

Ovocné knedlíky z tvarohového těsta (pro 4 osoby)

Co budeme potřebovat? 10 hrstí hrubé mouky, 4 tvarohy – kostky (2 do těsta a 2 na posypání knedlíků), 2 vejčka, 4 lžičky másla, špetku soli, cukr moučku na posypání a omastek na omaštění knedlíků.

Jak na to? Ze všech přísad nejprve vypracujeme těsto, do kterého začneme balit ovoce tak, aby vzniklé knedlíky měly přibližně stejnou velikost. Poté je na 3-5 minut vkládáme do mírně osolené vařící vody. Uvařené knedlíky zdobíme tvarohem, cukrem a nakonec je omastíme. Takhle velká dobrota je i velice rychlá. Dobrou chuť!

Dříve a mnohde ještě dnes se lidé před jídlem modlili, my jej zahajujeme společným přáním dobré chuti nebo pronesením nějaké větičky na zamyšlení či modlitby a vhozením kousku pokrmu do ohniště jako poděkování za jeho pomoc. Jíme vždy společně. Jídlo je velký dar. Tady je jedna taková možná modlitba, i když většinou bývá tento pocit vyjadřován vlastními slovy. Takhle je velmi silná.

*Ze zrna chléb
a v zrně Slunce zář
a Sluncem na nás
hledí Boží tvář.
Tak v plodinách Země
zraje Boží jas,
nechť zraje i ve mně
i ve všech nás.*

Nezapomeňte, že patřilo k pravidlům slušného chování i ve starých českých chalupách, že kdo překročil práh domu, bylo mu nabídnuto nejen čestné místo, ale případně i jídlo nebo alespoň něco k napití!

Josef Porsch – Ablákela

@ Internet ve službách tomíků @

Outdoorové obchody

Za své peníze každý vyžaduje od prodejce to nejlepší. V tomto článku se proto podíváme na ty internetové stránky, které se věnují outdooru.

Www.rockpoint.cz

Přes moderní design ke kvalitním informacím...

Internetové stránky firmy Rockpoint jsou velice přehledně zpracované. Dobře se v nich orientujete a najdete v nich vše, co byste mohli chtít koupit nebo o outdoorovém zboží potřebovali vědět.

Hlavní stránka je přehledná, neměl by být problém najít produkt, který hledáte. (Pro Bludné Holanďany je tu vyhledávač.)

Veškerý turistický materiál je zde vyobrazen a detailně popsán, nechybí výčet barev, ve kterých se vyrábí, jeho velikosti a samozřejmě ani velmi směřovatelná cena. Jestli zásadně kupujete jen určitou značku a jen té jediné důvěrujete, máte možnost nechat si zobrazit pouze produkty jednoho výrobce. Pak už můžete vše naházet do virtuálního košíku a přes internet zakoupit.

Osobně ale doporučuji spíše druhý způsob, a to návštěvu jedné z kamených prodejen. Pro tento případ zde jsou adresy, a dokonce malé mapy s šipkami ukazujícími přesnou polohu obchodu.

Když si ale nechcete nic kupovat, funguje tu i půjčovna outdoorového vybavení. Stránka www.rockpoint.cz je zaměřena na skialpinismus, o čemž svědčí veliké množství informací, ale také možnost základního kurzu skitouringu, který uzavírá celkový bohatý výčet možností stránek.

Informace o rockpoint akcích a možnost nechat si zasílat novinky na mail nepovažují sice za úplný detail, ale pro mne je to spíše přepych, který si mnozí, stejně jako já, rádi odpustí.

Www.hudy.cz

Stylově, vzdušně a přehledně...

Další stránka, na které se dá zjistit o kupovaném snad vše co se dá. Stejně jako u stránek firmy Rockpoint ani těmto stránkám nechybí skvělá zpracovanost díky které obě patří mezi nej kvalitnější outdoorové www obchody vůbec.

Stránky Rockpoint a Hudy si jsou velice podobné co do obsahu (viz výše), ale v něčem se přece jen liší. Hudy.cz je o něco málo přehlednější a díky zpracování, které je laděno do modré, působí o vzdušněji, než černo-šedá verze Rockpointu. Navíc kategorizace zboží systémem vyskakujících tabulek je i rychlejší než listy u stránky druhé.

U stránek firmy Hudy nechybí vyhledávač, mapka umístění obchodů, detailní popis zboží + cena, ale jsou i kategorie „novinky“, „Climbing news“ a „Tipy na cesty“, díky kterým se dozvíte o něco víc než na stránce Rockpointu, ta je zaměřená hlavně na skialpinismus.

U www.hudy.cz na rozdíl od stránek Rockpointu není možnost nechat si posílat novinky, přihlásit se do kurzu skitouringu nebo půjčit si kvalitní vybavení, což třeba v případě poslední položky, není úplně zanedbatelné.

Stránka www.hudy.cz je ale také velmi dobře zpracovaná a stejně jako na stránce www.rockpoint.cz tu najdete všechno potřebné outdoor vybavení nebo informace o akcích, které se odehrály, odehrávají, nebo se teprve odehrávat budou.

nové www tomíků!

inovace stránek

aneb Modrá je dobrá!

Dne 27. března 2006 byla do provozu uvedena zbrusu nová, modernější verze našich tomických stránek, která image spolku zvedá zase o kousek výš.

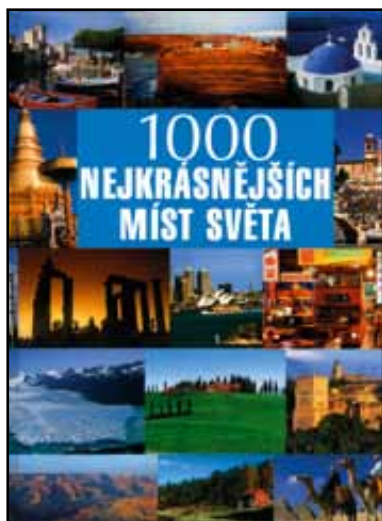
Nové stránky Asociace TOM jsou na rozdíl od původních laděny do modré, ta již při prvním otvírání v novém návštěvníkovi navozuje pocit sympatie a podvědomě mu sděluje, že zavítal na přátelský server.

Obsahově jsou nové stránky téměř totožné se stránkami starými, radikálně se však liší způsobem zpracování.

Právě díky kombinaci různých odstínů modré je stránka přehlednější a snadno se v ní orientujete, což je vlastnost nejen velice příjemná, ale pro mnohé z nás také rozhodující. Přiznejte si, kolikrát jen jste marně hledali jednu jedinou, za to životně důležitou informaci a proklínali každého, kdo měl s tím či oním serverem cokoliv společného?

Návštěvu nových stránek Asociace turistických oddílů mládeže doporučuji všem, udělejte si vlastní názor, a budou-li se vám zamlouvat, třeba se jimi i nechte při tvorbě těch vlastních inspirovat!

Matěj Chour,
TOM Veverk, Brandýs nad Labem

Jen málokoho z nás navždy opustily sny o cestování. O takovém cestování, které by vedlo všemi kontinenty, na místa, která zatím zná jen z četby, z filmů, nebo nedělních televizních pořadů.

Výpravná kniha 1000 nejkrásnějších míst světa skutečně dává nahlédnout tam, kam bychom se jednou, až budeme patřičně zazobaní, chtěli podívat. O většině fotografií se dá říci, že je pořídil profesionál, který přesně věděl, kam se postavit a kdy stisknout spoušť svého jistě neméně profesionálního přístroje a do těchto lokalit se vydal za jediným účelem: fotit. Fotografů bylo samozřejmě víc, celkem ze tří německých agentur a přivezli parádní záběry, které sami jen tak snadno nepořídíme.

Textu zde najdeme maličko. Tvoří doplněk k obrázkům, jeho cílem je informovat, kde byl snímek pořízen, případně sdělit o místu samém něco dalších zajímavostí. Z celé publikace se, zdá se mi, šíří radost z cestovatelského opojení, jehož neklamným symbolem je téměř všudypřítomné modré dovolenkové nebe. Optimistické azuro chybí snad jen na jediném záběru – z interiéru krasové jeskyně.

Doplňkem obrazové části je rejstřík, ve kterém si můžeme cíle svého zatím jen virtuálního putování lehce najít. Nakladatelství Svojtka&Co. vydalo tuto výpravnou publikaci v roce 2005 a v knihkupectví je k dostání za 799,- Kč.

Nenechte se odradit odbornými výrazy na titulní straně knihy! Zkuste ji přinejmenším otevřít a prolístovat. Již letmou prohlídkou zjistíte, že mnohé by mohlo být k užitku i vám. Příručka se pochopitelně nedá číst stejně hladce, jako beletrie. Některé kapitoly jsou ale tak zajímavé, že se k nim budete patrně znovu vracet. Nejde jen o teorii, ta je zde pochopitelně zastoupena také, ale kromě ní najdete i zcela konkrétní návody na činnosti, které by měly rozšířit škálu vašich dovedností, znalostí a postojů, můžete je pak využít práci s dětmi a mládeží.

Důraz je kladen především na komunikaci a spolupráci, řešení problémů a tvořivost, myšlení a učení, samostatnost a výkonnost, zdůvodňování a hodnocení. Jak již bylo řečeno, charakteristiku jednotlivých kompetencí doplňují hry a cvičení k jejich rozvíjení.

Publikace je určena především těm, kteří v tomto oboru již nějaké zkušenosti či vzdělání mají a své „obzory“ si chtějí dále rozšiřovat. Zaručeně si přijdou na své. Vydalo nakladatelství Portál v roce 2001, k mání je za 349,- Kč.

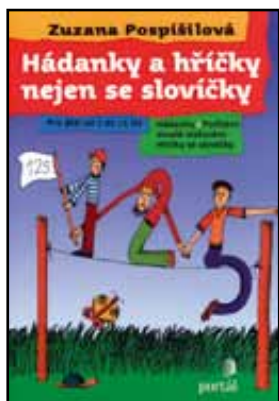

Trénink mozku není tak hutně mediálně frekventovaný a propagovaný, jako třeba trénink svalové hmoty, jeho význam je však zcela nesporný. Na zvyšování objemu bicepsů, tricepsů a jiných psů byly vynalezeny různé tělomorné drezurovací stroje, jejichž cílem je abnormálně zvýšit fyzický výkon v duchu hesla Řezníci jsou děsná síla. (Jinak nic proti nim, je to úctyhodné povolání, jako ostatně i jiná)

Hádky a logické úlohy mají cíl jiný, totiž zvýšit především kvalitu myšlení, rozvíjet jeho pružnost a schopnost logicky a kriticky uvažovat, analyzovat a kombinovat. Polykání různých podpurných bobulí je vám při řešení těchto cvičných problémů zcela k ničemu.

V každém kolektivu, tedy patrně i ve vašem oddílu tomíků, se najdou tací, kteří prosluli bystrostí svého ducha. Pravda, nejsou to žádné duté hlavy, o to těžší je však stále zaměstnávat jejich mysl, zvládat a usměrňovat jejich činnost tak, aby pokud možno neškodili, spíše danému spolku prospívali. Hádky by mohly být jednou z cest, která by vám v této snaze mohla život ulehčit. Problémy, které jsou zde předloženy k vyřešení skutečně nejsou pro každého. Koumáci si s nimi však jistě posléze poradí a vy získáte jistý bonus toho, jenž ví víc.

Vydal Portál v roce 2006, cena svazku jest 159,- Kč.

To Hádky a hříčky nejen se slovíčky jsou přece jen o poznání lehčí! Však jsou také výslovně určeny pro děti ve věku od 7 do 11 let. Hry a hádky jsou rozděleny podle svého námětu do několika kapitol. V první je Počítání, ve druhé Veselé malování, v další pak Hříčky se slovíčky a v poslední Hádky. Her se slovíčky je ostatně mnohem víc, každý úkol je zadán formou veršované. Ta je vtipná a zdánlivě jednoduchoučká, vsadím se však, že při mechanickém sledování jejího rytmu mnozí velmi lehce přeslechnou, co že mají vlastně udělat a pak vám nezbude, než poezii převést do suššího, prozaického slova nebo, ještě lépe, říkačku někam na čtvrtku papíru napsat a zviditelnit.

Pro ty, kteří si svými dedukcemi nejsou tak úplně jisti, jsou na konci publikace otištěna správná řešení všech problémů.

Deštivá odpoledne jistě nastanou nejen na táboře, ale také v průběhu školního roku, právě tehdy, když nemůžete z kluboven vystrčit ani nos, přijde tato knížka pro mladší děti vhod.

Vydalo nakladatelství Portál v roce 2006, cena výtisku je 139,- Kč.

(jch)

Co bylo v lednu, únoru a březnu 2006

❑ Pořád sněžilo a mrzlo, tomíkům červenaly nosy a museli nosit drtiče mrazu. Polana a Kusalino ukrutně zapadly sněhem, tak, že jim koukaly jen špičky chalup. Jen málokdo tento úkaz vyfotil a poslal na ústředí, aby z toho něco měli i ostatní.

❑ Jedna velká strana začala používat modrou turistickou značku, kterou jinak obhospodařuje Rada značení z KČT, a ostatním stranám zůstaly tedy tři zbylé značky.

❑ Tomíci se dozvěděli, že na ně bruselští i čeští byrokraté tentokrát mysleli a přidělili jim víc než osm milionů korun na rekonstrukci Sloupu v Čechách.

❑ Hejtmani Zimmerman v Plzni, Skokan v Liberci, Zahradník v Budějicích a Juránek v Brně souhlasně přikyvovali, když jim náčelník woodcrafterů Tokaheya a šéf tomíků Tomáš Novotný vykládali, proč by překlopení toku financí z centra na kraje mohlo vést k rozvalu dosud praktikované a vcelku rozumné dotační politiky.

Hejtman Zimmerman navíc konstatoval, že měl se všech socialistických premiérů nejraději Zemana, který jemu, Zimmermannovi, říkal prostě Járo.

❑ Proběhl sněm ve Svitavách, na který se sjelo 230 tomíků ze všech koutů republiky, řada hostů a taky Eliška Balcerová, která se na delegáty usmála z promítané fotky.

❑ Na sněmu se mluvilo o tom, co nám jde a co naopak ne, chválily se oddíly vzorné, které na chalupách uklízejí a jsou naší Nadějí, a naopak proklínaly ty bordelářské, které neuklízejí a chovají se jako Smrtihlavové. Zlaté Sípy a Jirka Chour představily své nové filmy a filmečky o spolku a víc než desítky oddílových vedoucích promítla své dojmy z cest, výprav, schůzek a akcí vůbec.

❑ Na sněmu se také hrál bowling, šplhalo po laně a plovalo, to vše péčí vzorných svitavských hostitelů, kteří navíc domluvili procházku městem, upekli koláče a vůbec všechno zvládli na jedničku podrženou.

❑ Mezi tomíky mejlem putoval dopis pražského odboru KČT, který říkal, že tomíci mají v KČT stejné postavení jako jakékoliv jiné, úctyhodné, ale cizí spolky, třeba skauti, a že není třeba, aby měli nějaká privilegia a aby jejich zástupce byl automaticky v nově konstituovaném vedení KČT.

❑ ZdenyŠmída odjel do Nového Zélandu balit jablka a ta hnusná házet do džusu.

❑ Severočeské vodovody a kanalizace trvaly s buldočí semknutostí na tom, že tomíci musí uhradit dlouhé peníze za vodu, která utekla z prasklého potrubí ve Sloupu, a že je nezajímá, že potrubí bylo hluboko v hlíně, voda utíkala několik týdnů nebo měsíců do nitra země a že je to vlastně zásah vyšší moci.

❑ Skauti, pionýři, woodcrafteri, YMCA, tomíci se radili nad tím, jak uspořádat výstavu v parlamentu, výstavu krásnou a neobvyklou, plnou fotek domů a ruin, které získaly od Fondu dětí a mládeže. Fond konal dobro pro českou zem, až většinu domů prodal pod cenou, rozdál nebo zašantročil a jeho vedení půjde nejspíš do kriminálu.

❑ Na úřadu vlády zasedla poradní skupina Rady vlády pro nestátní neziskové organizace, na které náčelník tomíků přednesl, proč by decentralizace dotační politiky znamenala totální rozval ve financování spolků.

❑ Ivo Skoček ohlásil, že je připraven vrhnout se na renovaci jednoho ze srubů v Broumově u Tachova. Kdo navštěvuje náš web, ten ví, že se mu renovace povedla.

❑ Petr Balcer, ekonom, ohlásil po sedmi letech odchod ze spolkového ústředí s tím, že odchází v dobrém, za lepším a že se všemi na ústředí zůstává kamarádem.

❑ Jiří Hovorka (23) naopak od února nastoupil na plný úvazek s tím, že od června 2006 vystřídá ve vedení spolkové administrativy paní Benešovskou, která odchází na odpočinek.

❑ V termínu se registrovalo několik, po termínu drtivá většina oddílů. Ten, kdo to stihl do začátku února, bude dostávat i nadále časopis Turista.

❑ Pavel Ebr, spolkový revizor a idol žen, po rozvaze a s díky odmítl náčelníkovu nabídku stát se novým šéf-ekonomem ústředí a přejít ze ziskového do neziskového sektoru.

❑ Krátce poté, co byl na sněmu promítnut agitační velkofilm, jak se chovat na chalupách, a co správce Kaménky Pavel Vaňásek předvedl cestu „svě“ základny od chatrče k hezkému domku, došlo k sérii smrtihlavého chování oddílů na chalupách.

❑ Ústředí na 16. červen objednalo parník Tyrš, aby u příležitosti 15. výročí spolku tomíků provezl dvě stovky šťastných asociálů pražskými jezy a zdymadly.

❑ Vodáci z Červeného Kostelce se v Dědově sešli s náčelníkem tomíků a ujasnili si vše, co před vstupem do Asociace TOM potřebovali vědět.

❑ Milan Blšík fotil hronovské Vodáky Toma Buriánka v dědovské chalupě.

❑ Ilona Jaglová, šéfová revizní komise, pokračovala i se svými kolegy ve vítězném tažení po klubovnách a školách při obroční akci Čistý tomík.

❑ Na stánku KČT na veletrhu v Brně se objevil propagační leták (údajně) vznikajícího konkurenčního časopisu Českopis, z čehož šéfredaktorka Turisty šilela, redakční rada hynula a vedení klubu bylo smutné. Pak se ukázalo, že to je všechno omyl, ale takový zvláštní.

❑ Pokračovala rekonstrukce Uherského Hradiště, Vítek Madron a úředníci z ústředí sháněli podklady pro dokumentaci nutnou k rekonstrukci Sloupu.

❑ Vyšlo páté, opravené vydání dotační kuchařky Alice Pařízkové, i s dodatky.

❑ Vyšlo najevo, že někteří žadatelé o materiálovou dotaci nezaplatili oddílové poplatky.

❑ Nový jihočeský krajanek Karel Snětina svolal poradou jihočeských vedoucích.

❑ V Janově vzplála popelnice a shořela.

❑ Ministerstvo školství pověsilo na web zprávu, že tomíci dostanou desetimilionovou nadílku na své tábory, výpravy a klubovny, také na Tomíka, své placené síly a vlhké zdi všech chalup, a všichni jsme se zaradovali.

❑ Dvě oddílové vedoucí napsaly na ústředí, že ruší pro letošek letní tábory, protože nevěří, že ještě někdy bude léto.

❑ Jan Kolář, webmaster ústředí, spustil nové webové stránky, kde se decentní modř snoubí s půvabnou bělobou a sytou, volební oranžovou.

❑ Klub českých turistů se chystal na dubnovou konferenci, kde po dlouhých letech dojde k výměně předsedy – po ing. Janu Havelkovi je připraven funkci převzít dr. Jan Stráský, někdejší federální premiér a zastupující prezident.

❑ Na vernisáži výstavy v atriu poslanecké sněmovny promluvil poslanec Petr Bratský a slíbil, že peníze na opravy domů budou (snad) vbrzku.

❑ V České Lípě zpívaly dvě fantastické Madonny, takto členky litoměřických Sluníček, a všichni se shodli, že nic lepšího v životě a v Evropské unii neviděli a neslyšeli. Vůbec celá přehlídka byla skvělá, jako vždy.

❑ Miloš Zeman ve své druhé knize Vzestup a pád (etc) vzpomněl nehledanými slovy i na náměstka ministryně Buzkové, pana Hrdého.

❑ Mladí brigádníci, lační letní práce ve Sloupu, se hlásili na ústředí, a proto necht všichni vědět, že v době, kdy vychází tento Tomík, je potřeba pracovních sil již zcela saturována.

Dne 13. března proběhla v atriu Poslanecké sněmovny vernisáž velkoformátových fotografií. Výstava s názvem „S dřevomorkou na startu“ mapuje stav objektů, které spolky dětí a mladých lidí získaly po bývalém Socialistickém svazu mládeže.

Hnací motorem celé akce byli tomíci a firma MACROWORLD, akce se zúčastnila sdružení – Liga lesní moudrosti, Asociace TOM, Junák, YMCA, Petrov, Kondor.

Vernisáže zahájil poslanec Petr Bratský, který spolu s M. Šojdrovou a J. Smýkalem nad akcí převzal záštitu.

Jiří Hovorka

Dotace na provoz krajských rad

Stejně jako v loňském roce i letos mohou naše krajské rady čerpat dotaci na své provozní náklady. Nárok na dotaci je 6 Kč x počet členů registrovaných v kraji. Počátkem dubna se krajanům ozve, sdělíme počty registrovaných pro rok 2006 a tedy i možnou dotaci. V případě potřeby můžeme zaslat zálohu ve výši 50% dotace.

Termín pro vyúčtování je 31. 10. 2006. Při pozdějším vyúčtování nebude dotace vyplacena.

Připomínáme, že dotaci lze použít na cestovné, drobný administrativní materiál, služby spojené s provozem krajských rad. Pokud potřebujete pro krajskou radu uhradit příspěvek některé ze střešních organizací, můžete ho zahrnout do vyúčtování, ale protože toto nelze hradit ze státní dotace, zaplatíme příspěvek z jiných zdrojů. Celková částka dotace z ústředí bude nezměněna (6 Kč x počet registrovaných členů).

PeBa (petrb@a-tom.cz)

Když nečerpá čerpadlo, mrzne a oddíl čeká na vodu....

...tak musí vedoucí, v tomto případě Jára Lepšík z úštěckých Bobrů, a Honza Vetchý, elektrikář, do akce!

Stalo se na Polaně uprostřed tuhé zimy roku 2006. Bobrům patří díky za pomoc, kterou správci Polany Jiřímu Homolkovi při poruše čerpadla poskytli (ton)

KAMENY 2005

Stejně jako v předchozích letech, i vloni se v předvánočním čase uskutečnila sbírka Kameny, tentokrát již sedmý ročník. Zúčastnilo se jí 10 oddílů. Jmenovitě bychom rádi poděkovali Čochtanům z Moravské Třebové, Tuleňům z Komárova, Robinsonům z Poděbrad, Chippewě z České Lípy, Zálesákům ze Svitav, brněnskému Vichru z hor, Práčetům z Rapšachu, kladenským Roháčům, Beskydské 9 z Havířova a Šikulům z Karlovic.

Vybraná částka, celkem 36.469,50 Kč, byla symbolicky předána občanskému sdružení Máme otevřeno? na děkovacím večírku 1.4. v jejich kavárně Vesmírna, na jejíž provoz je sbírka určena.

Vítek Madron

Tomík č. 55, duben 2006

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR.

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Rostoky.

Tel., fax: 220 910 460, 220 910 314

E-mail: ustredi@a-tom.cz,

www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:

Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Vít Madron, Petr Balcer, Jiří Hovorka
Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Václav Hrobský

Ostatní fotografie:

oddíloví vedoucí

Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.

Náklad 1200 výtisků.

Uzávěrka příštího čísla

je 20. 5. 2006.

Ústředí objednalo poslední várku likéru asociál (tedy bylinné hořké), se starou vinětou, a bystrý Ivo Skoček si všiml, že Mirek Topolánek má, jistě zcela náhodou, takový likér ve své obytné stěně. Tak ať slouží!

Oprava:

Z loňského vydání brožury Tomík Tomíkovi ukradl tiskařský šotek jedno z tábořišť, omlouváme se, zde tedy je:

Tábořiště Horní Bečva

Adresa: Horní Bečva, okres Vsetín,
Cena: 25,- Kč/os/noc.

Kapacita: stany pro 39 osob

Charakteristika a vybavení: tábořiště na podsadové stany, studna, studánka, sprcha, polní kuchyně. Využití: prázdniny

Kontakt: TOM 19066, Radek Slovák,

Byt: Mostní 996, 760 01 Zlín,

tel. 577 216 128, mobil: 724 040 391,

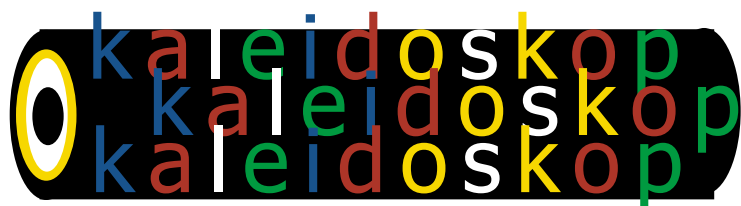
e-mail: tom.frystak@volny.cz

Drykety, mačkárný skla (z německého drücken – tlačit, mačkat), v 19. a na začátku 20. století jeden ze zdrojů obživy jizerskohorských sklářů, zdobí dodnes stráně Jizerských hor. Ta na snímku je z Janova, můžete ji vidět u silnice směrem od naší chalupy na Severák. Slouží už pěkných pár desítek let rekreačním účelům a ke cti majitelů slouží, že ji nezkazili, nepřestavěli a nevybavili příšernými plastovými okny.

Čtenáře Tomíka bude možná zajímat, že jsme takovou už už kupovali, někdy před dávnými deseti lety. Ale dopadlo to lépe: místo v romantické, ale poněkud stísněné boudičce žijí dnes tomíci v útulném domku na rozcestí, pár metrů od drykety. Pro znalce Janova: u paty sjezdovky je hospůdka U drykety. Analogie je jasná!

Vpravo na obrázku stodola v Horním Maxově. (tn)

Přehrada na Bílé Desné (Protržená přehrada)

Zemní přehrada na Bílé Desné měla výšku nad základem 17,8 m a délku v koruně 244 m s údolní nádrží o celkovém objemu 400 000 m³ vody. Když se v odpoledních hodinách 18. září 1916 protrhla, mohutná vlna připravila 360 obyvatel o veškerý majetek a 62 jich zahubila. K obětem katastrofy je třeba také započítat c.k. dvorního radu Ing. Karla Podhajského, který na stavbě vykonával vrchní státní dozor. Po obdržení zprávy o katastrofě se zastřílil.

Obavy z obdobné katastrofy vedly k přestavbě přehrady Souš, krátce po skončení 1. světové války. Protržená přehrada nebyla nikdy obnovena a dnes je jako technická zajímavost cílem mnoha turistů.

Použitý zdroj: Přehrady Čech, Moravy a Slezska, Nakladatelství KNIHY 555, Liberec 2005. foto: archiv nakladatelství.

ŽELEZNÁ VŮLE

Veverka Joachyma

MILUJÍ ŠVESTKOVÉ KNEDLE

JAK VÍTE,
ČAS OD ČASU
MAM MENŠÍ
POTÍŽE
S NADVÁHOU

NAŠTĚSTÍ UMÍM
PROBLÉM NEJEN
POJMENOVAT, ALE I
ŘEŠIT DRŽÍM TUHOU
ŽIVOTOSPRÁVU.

BIŽRAHO

TO JSOU MOJE
BIOLOGICKÉ
ŽRAČÍ
HO DINY.
ODMĚŘUJÍ ČAS
STRAVOVÁNÍ.

CRACK

BIŽRAHO

PAPU

FUJ

FUJ

PAPU

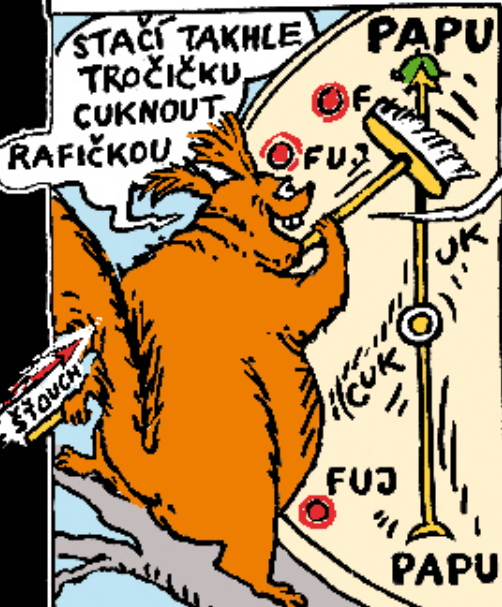
FUJ

PAPU

FUNGUJI BEZVADNĚ, JEN KDYBYCH OBČAS NEDOSTÁVAL ZÁCHVATY HLADOVÉHO TIKU

ALE EXISTUJE JISTÁ
VĚDECKÁ METODA,
JAK HLADOTIK ODSTRANIT

STAČÍ TAKHLE
TROČÍČKU
CUKNOUT
RAFIČKOU

PAPU

FUJ

FUJ

FUJ

PAPU

A TÍM PLYNULÉ PŘEJÍT OD FÁZE **FUJ**

FAZI PAPU

DOBROU CHUŤ
JOACHYME!

DOBROU CHUŤ
JOACHYME!

P.S. TAKÉ MÝVÁTE NĚKDY HLADOTIK?

BRNO 7 C